

عنوان مقاله:

ارزیابی توان اکولوژیک زاگرس مرکزی گامی به سوی توسعه پایدار مطالعه موردی منطقه آبخیز مدیریتی بازفت

محل انتشار:

اولین همایش ملی منابع طبیعی و توسعه پایدار در زاگرس مرکزی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

هومن بهمن پور - دانشگاه آزاد اسلامی واحد شاهرود دانشکده علوم پایه گروه محیط زیست و مشاور ملی پروژه حفاظت تنوع زیستی زاگرس مرکزی

علی بالی - رییس گروه بررسی های جغرافیایی سازمان حفاظت محیط زیست

امیر مافی - کارشناسی ارشد مدیریت محیط زیست کارشناس ظرفیت سازی طرح حفاظت از تنوع زیستی زاگرس مرکزی

علیرضا میرزایی راد - کارشناس مدیریت و برنامه ریزی طرح حفاظت از تنوع زیستی زاگرس مرکزی

خلاصه مقاله:

ارزیابی توان اکولوژیک به عنوان پیشگام آمایش سرزمین مطرح است. منطقه زاگرس مرکزی به دلیل حساسیت های محیط زیستی فراوان و تهدیدهای متعدد تنوع زیستی محتاج تدوین برنامه مدیریت محیط زیستی با رویکردی جامع و کاربردی است. بر این اساس، این مطالعه به ارزیابی توان منطقه آبخیز مدیریتی بازفت به عنوان یکی از مناطق منتخب زاگرس مرکزی پرداخته است. بدین منظور، در نخستین گام، با بررسی مدل های موجود و رایج در سطح ایران و جهان، اقدام به طراحی مدلی مناسب به منظور ارزیابی توان اکولوژیک منطقه گردید. در نهایت، مدلی تلفیقی برای منطقه انتخاب و طراحی گردید که بیشترین میزان همخوانی و تناسب را با ویژگی های طبیعی و ساختاری موجود داشته باشد. در ادامه، با استفاده از داده های پایه و لایه های اطلاعاتی متعدد از طریق روی هم گذاری لایه ها در محیط GIS و نرم افزار Arcview 9.3 اقدام به سنتز و پهنه بندی گردید. آمار و داده های مورد نیاز تماما از سازمان های مرجع و بهروز تهیه گردید. در برخی موارد نیز از طرق مطالعات میدانی اقدام به زمین مرجع نمودن آنها گردید. نتایج نشانگر آن است که بیشترین کاربری اولویت دار در منطقه مطالعاتی اختصاص به مرتع داری داشته است با 25.73 درصد و سپس حفاظت با 18.73 درصد و احیا و بازسازی - حفاظت با 63.18 درصد و کمترین سهم را نیز توسعه با 0.05 درصد داشته است.

کلمات کلیدی:

ارزیابی توان اکولوژیک، منطقه آبخیز مدیریتی، بازفت، توسعه پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/606453>

